

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ
ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС**

(обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г., Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на РБ от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27 и 77 от 2018 г.)

§ 1. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „органът, започнал производството,“ се заменят със „след образуване на производството органът“.

2. В ал. 3 след думите „изпълнение на служебните задължения“ се добавя „или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността“.

3. В ал. 4 думата „започнал“ се заменя с „образувал“.

§ 2. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато органът по приходите или публичният изпълнител следва да извърши процесуални действия спрямо юридическо лице, което няма представляващ за повече от три месеца, той може да поиска от районния съд по местонахождението му да назначи негов временен, съответно особен представител.“

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 3. В чл. 12 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2:

а) в т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „включително за наличието на уникален номер за превоза“;

б) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „включително за съответствие с предварително декларираните данни“;

в) в т. 5 след думите „липсват документи“ съюзът „или“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „или данните за превоза на стоката не са декларирани предварително“.

2. В ал. 6 се създава ново изречение първо: „Правилата по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или оправомощен от него заместник изпълнителен директор.“, а досегашното изречение първо става изречение второ.

§ 4. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2-4:

„(2) При превоз на стока с висок фискален риск, който:

1. започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната - получателят или купувачът на стоката предварително декларира данни за всеки отделен превоз на стока преди влизане на транспортно средство на територията на страната, но не по-рано от 7 дни преди деня на влизането, и потвърждава получаването на стоката след пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване;

2. започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава-членка на Европейския съюз - доставчикът или продавачът на стоката предварително декларира данни за всеки отделен превоз на стока преди започване на превоза с транспортно средство, но не по-рано от 7 дни преди деня на започването на превоза, и потвърждава изпращането на стоката след започването му;

3. започва и завършва на територията на страната - доставчикът или продавачът на стоката предварително декларира данни за всеки отделен превоз на стока преди започване на превоза с транспортно средство, но не по-рано от 7 дни преди деня на започването на превоза, и получателят или купувачът потвърждава получаването на стоката след пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

4. се извършва чрез воден, железопътен и/или въздушен транспорт и се налага претоварване на стоката на транспортно средство на територията на страната - лицата по т. 1-3 предварително декларира данни за всеки отделен превоз на стока преди започване на превоза с транспортното средство, но не по-рано от 7 дни преди започването на превоза, и потвърждават получаването/изпращането на стоката.

5. започва от територията на трета страна и завършва на територията на страната - след приключване на митническия режим и вдигане на стоката вносителът декларира данни за превоза на стоката преди продължаване на превоза на територията на страната и потвърждава получаването на стоката след пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

(3) Обхватът и редът за коригиране на предварително декларираните данни се определят с наредбата по чл. 127з. Предварителното деклариране не освобождава от задължението за съставяне на съответните транспортни, счетоводни и други документи във връзка с превоза и доставката.

(4) След предварителното деклариране на данни за превоз на стоки с висок фискален риск, за което е предоставен уникален номер за превоза на стоката от Националната агенция за приходите, лицата, задължени да декларира данни по ал. 2, са длъжни да го предадат на водача на транспортното средство/лицето, придружаващо стоката/превозача или лицето, организиращо превоза.“

2. Създават се ал. 5-7:

„(5) В случаите, в които не е спазен редът по ал. 2, служебно се издава уникален номер за превоза.

(6) Изискванията по ал. 2, ал. 4 и ал. 8, т. 2 и 3 са задължителни при превоз на стоки, осъществяван с транспортно средство с товароносимост над 3,5 тона, с изключение на превоз:

1. за крайно потребление;

2. между обекти на територията на страната, стопанисвани от лицето;

3. на стоки към две или повече лица, извършващи дейност в обект/обекти на територията на страната, когато стоките по отделните доставки са с тегло до 300 кг и стойност по фактура до 3000 лв. без данък върху добавената стойност;

4. на течни горива, за които са спазени изискванията за подаване на информация за доставките по реда на чл. 118, ал. 10 и 11 от Закона за данък върху добавената стойност.

(7) Извън случаите по ал. 6 данни за превози на стоки могат да се декларираат доброволно, независимо от товароносимостта на транспортното средство и предназначението му.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 8 и в нея се правят следните допълнения:

а) в т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „и уникалният номер за превоза“;

б) в т. 3 след думите „липсват документи“ съюзът „или“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „или превозът на стоката не е деклариран предварително“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 9.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 10 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с думите „ал. 8“.

§ 5. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думата „(връчител)“ се поставя запетая и се добавя „или автоматизирано от съответната администрация“.

2. В ал. 4 думите „органа по приходите“ се заменят с „лицата по ал. 2, квалифициран електронен печат на съответната администрация или по реда на чл. 26 от Закона за електронното управление“.

§ 6. В чл. 30, ал. 6 накрая се добавя „или чрез подписан с квалифициран електронен подпис електронен документ“.

§ 7. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 3 се изменя така:

„3. смърт или липса на законен представител на физическото лице - до учредяване на настойничество или попечителство или до назначаването на представител по чл. 11;“;

б) създава се нова т. 4:

„4. смърт на единствения представляващ или липса на представляващ на юридическото лице - до вписване на нов представляващ или до назначаването на представител по чл. 11;“;

в) досегашните т. 4 и 5 стават съответно т. 5 и 6.

2. Създава се ал. 9:

„(9) При спиране на производството се спират и всички започнали да текат, но неизтекли още срокове. Спирането на срока на производството започва от събитието по ал. 1, т. 3 и 4, съответно от издаването на заповедта по ал. 1, т. 1, 2, 5 и 6.“

§ 8. В глава осма наименованието на раздел II се изменя така: „Писмени доказателства и документи, предоставени по електронен път“.

§ 9. В чл. 54 ал. 1 се изменя така:

„(1) Заверени от орган по приходите разпечатки на данни или подписани по реда на чл. 29 от орган по приходите документи, съдържащи данни, подадени въз основа на закона на технически носители или по електронен път по установения ред, се допускат като доказателства.“

§ 10. Създава се чл. 54а:

„Данни, изпратени по електронен път

Чл. 54а. (1) Като доказателства се допускат данни, изпратени по електронен път, когато съобщението е подписано с квалифициран електронен подпис.

(2) Когато органът по приходите изисква и/или изпраща данни по електронен път, електронното съобщение се подписва по реда на чл. 29.“

§ 11. В чл. 63, ал. 1 се създават изречения второ и трето: „Експертизата, възложена в хода на едно административно производство, може да бъде използвана за целите и на друго производство, ако се изследва същият обект при пълна идентичност на предмета и задачата на изследването. В другото производство експертизата следва да е приобщена по реда на този кодекс.“

§ 12. В дял първи се създава глава осма „а“ с чл. 71а-71ж:

„Глава осма „а“

ДОКУМЕНТАЦИЯ ЗА ТРАНСФЕРНО ЦЕНООБРАЗУВАНЕ

Предмет

Чл. 71а. (1) Тази глава урежда правилата за изготвяне на документация за доказване, че условията на търговските и финансовите взаимоотношения между свързани лица, наричани по-нататък контролирани сделки, съответстват на условията, които биха били установени между независими лица при съпоставими обстоятелства, включително, че сделките са осъществени по пазарни цени („документация за трансферно ценообразуване“).

(2) Документацията за трансферно ценообразуване включва местно досие и обобщено досие.

(3) Местното досие съдържа обща информация за дейността и собственика на лицето, както и данни за контролираните сделки на лицето и прилаганите методи за определяне на пазарните цени.

(4) Обобщеното досие съдържа информация за организационната структура и дейността на многонационалната група предприятия, контролираните сделки, функциите на лицата от групата и прилаганата политика на трансферно ценообразуване.

Задължение за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване

Чл. 71б. (1) Местните юридически лица, чуждестранните юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност, и едноличните търговци, които определят облагаемия си доход по реда на чл. 26 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, са задължени да изготвят местно досие, когато осъществяват контролирани сделки.

(2) Алинея 1 не се прилага за:

1. лицата, които са освободени от облагане с корпоративен данък по част втора, глава двадесет и втора, раздел II от Закона за корпоративното подоходно облагане;

2. лицата, които извършват дейност, подлежаща на облагане с алтернативен данък по част пета от Закона за корпоративното подоходно облагане;

3. лицата, които към 31 декември на предходната година не надвишават следните показатели:

а) балансова стойност на активите – 8 000 000 лв.; и

б) нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.

(3) Лицата по ал. 2, т. 1 и 2, които извършват и дейности, подлежащи на облагане с корпоративен данък, изготвят документация за трансферно ценообразуване по реда и условията на тази глава само във връзка с тези дейности.

(4) Местно досие не се изготвя за контролирани сделки с физически лица, извън случаите на еднолични търговци.

(5) Лицата по ал. 1 изготвят местно досие за извършваните от тях контролирани сделки, когато за съответната година:

1. стойността на сделките от съответната категория без данъка върху добавената стойност и акцизите превишава:

а) при сделки с предмет продажба на стоки – 400 000 лева;

б) при сделки с предмет предоставяне на услуги - 200 000 лева;

в) при сделки с предмет разпореждане с или предоставяне на нематериални блага – 200 000 лева;

г) при сделки с финансови активи – 200 000 лева.

2. независимо от т. 1, общият размер на получените, съответно предоставените заеми надвишава 2 000 000 лева или общият размер на начислените лихви и другите свързани със заемите приходи или разходи превишава 100 000 лева.

(6) Праговете по ал. 5 се отнасят за общата стойност на сделките от съответната категория с всички свързани лица. При изчисляване на общата стойност на сделките от една категория не се събират стойностите на сделките, по които лицето по ал. 1 е получател на възнаграждение/доход, с тези, по които е платец на възнаграждение/доход.

(7) Местно досие се изготвя само за тази категория сделки, за който е превишен прагът по ал. 5, независимо че лицето може да е страна и по сделки от друга категория, за които не е достигнат съответният праг.

(8) Когато са част от многонационална група предприятия, лицата, задължени да изготвят местно досие по ал. 1-7, трябва да разполагат и с обобщено досие, изготвено от крайното предприятие майка или друго лице от групата.

Местно досие

Чл. 71в. (1) Местното досие трябва да съдържа следната информация:

1. информация за лицето по чл. 71б, ал. 1:

а) описание на управленската структура и органиграма;

б) идентификационни данни на собственика/собствениците на лицето;

в) имена и длъжност/позиция на физическите лица, пред които органите на управление отчитат дейността си, както и юрисдикцията или юрисдикциите, в които тези лица изпълняват основно задълженията си;

г) подробно описание на дейността и бизнес стратегията (включително настъпили промени спрямо предходната година), данни дали е участвало в или е засегнато от реструктурирания на дейността или разпореждане с нематериални блага, както и обяснение на начина, по който тези сделки оказват влияние върху дейността на лицето по чл. 71б, ал. 1;

д) основни конкуренти.

2. информация за контролираните сделки, предмет на местното досие:

а) описание на сделките и обстоятелствата, при които се извършват, включително тяхната стойност;

б) идентификационни данни на свързаните лица и качеството, в което участват в сделките по буква „а“;

в) описание на паричните потоци и размер на получените и изплатените суми за сделките, разпределени по видове и юрисдикции на платците или получателите;

г) копия на договорите, уреждащи контролираните сделки;

д) подробен анализ на съпоставимостта, включващ характеристики на стоката, услугата, финансовия актив или нематериалното благо, договорни условия, икономически условия, описание на прилаганите бизнес стратегии и функционален анализ, обхващащ лицето по чл. 71б, ал. 1 и съответните свързани лица - страни по контролираните сделки, както и настъпилите промени във факторите на съпоставимост спрямо предходни години;

е) описание на избрания метод за определяне на пазарните цени на сделката/сделките и причините за неговия избор;

ж) посочване на избраното за тествана страна свързано лице (страната по контролираната сделка, по отношение на която се прилага съответният метод за определяне на пазарните цени) и обяснение на причините за неговия избор;

з) обобщение на важните допускания, направени при прилагането на метода за определяне на пазарните цени;

и) обосноваване на причините, когато анализът обхваща период от няколко години;

к) списък и описание на избраните съпоставими сделки (вътрешни и външни) между независими лица, когато такива са налице, и информация за съответните цени и/или финансови показатели на съпоставимите лица, на които се основава анализът на трансферното ценообразуване, включително описание на методологията за търсенето им, както и източника на тази информация; финансовите показатели се определят в зависимост от избрания метод за определяне на пазарните цени;

л) описание на всяка корекция, извършена с цел постигане на по-добра съпоставимост, и пояснение дали е направена спрямо резултатите на тестваното лице, съпоставимите независими лица или и на двете;

м) описание на базата (ключовете) за разпределение в случаите на вътрешногрупови услуги и причините за избора на съответната база (ключ);

н) описание на използваните фактори за разпределение на комбинираната оперативна печалба/загуба при метода на разпределената печалба, причините за избора на съответния фактор, както и начина на определяне на относителната тежест на всеки фактор, когато са използвани повече от един фактори;

о) описание на причините, поради които след прилагане на избрания метод за определяне на пазарните цени лицето е приело, че резултатът от съответните контролирани сделки е определен в съответствие с чл. 15 от Закона за корпоративното подоходно облагане;

п) обобщение на ценовите данни и/или финансовите показатели, използвани при прилагането на избрания метод за определяне на пазарните цени;

р) копие на съществуващите едностранни, двустранни и многостранни предварителни споразумения за ценообразуване и други данъчни становища, които не са издадени от компетентен орган в Република България и които са свързани с контролираните сделки, предмет на документацията.

3. финансова информация:

а) годишен финансов отчет за съответната година;

б) информация (справки и таблици) и изчисления, показващи начина, по който финансовите данни, използвани при прилагането на метода за определяне на пазарните цени, са свързани с или произтичат от годишния финансов отчет;

в) обобщение на ценовите данни или финансовите показатели на избраните независими съпоставими сделки или лица, използвани при анализа, и източника на съответните данни.

(2) В местното досие се включва информацията по ал. 1, която е приложима за конкретното лице по чл. 71б, ал. 1, извършваните от него сделки и избрания метод за определяне на пазарните цени.

(3) Когато в обобщеното досие липсва информация, изисквана съгласно чл. 71г, тази информация може да се включи в местното досие.

Обобщено досие

Чл. 71г. Обобщеното досие трябва да съдържа следната информация:

1. организационна структура – описание и диаграма (органиграма) на правната и организационната структура на групата, списък на свързаните лица в групата, както и юрисдикцията, на която всяко от тях е местно лице за данъчни цели или, когато не е местно лице на нито една юрисдикция, юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено;

2. общо описание на дейността на групата, включващо:

а) основни фактори, които влияят върху формирането на печалбата;

б) описание, схема или диаграма на веригата на доставките на петте най-важни стоки, услуги и/или нематериални блага, определени на базата на приходите от тях, както и на всички други стоки, услуги и/или нематериални блага, които формират повече от 5% от консолидираните приходи на групата;

3. общо описание на контролираните сделки, включващо:

а) движение на стоки, услуги и/или нематериални блага;

б) движение на фактурите;

в) стойност на стоките, услугите и/или нематериалните блага по буква „а“;

4. политиката за трансферно ценообразуване, прилагана от групата, или описание на методологията за трансферно ценообразуване на групата, която обосновава пазарния характер на цените по контролираните сделки;

5. списък с кратко описание на най-съществените за дейността договори за услуги между свързаните лица в групата, с изключение на тези за услуги в областта на научно-изследователската и развойната дейност; в описанието се посочва и информация за капацитета на основните звена, които предоставят тези услуги, и за политиките за трансферно ценообразуване на групата за разпределение на разходите за услуги и определяне на цените на вътрешногруповите услуги;

б. описание на основните пазари по географски региони, на които се предлагат стоките, услугите и/или нематериалните блага на групата, посочени в т. 2;

7. кратък функционален анализ, описващ приноса на отделните свързани лица в групата при създаването на стойност (изпълнявани ключови функции, поемани значителни рискове и използвани важни активи), включително описание на промените във функциите и рисковете спрямо предходната данъчна година, ако такива са налице;

8. описание на важните реструктурирания, придобивания и отделяния през данъчната година;

9. описание на бизнес стратегиите, както и промени настъпили в сравнение с предходната данъчна година;

10. информация за нематериалните блага:

а) общо описание на стратегията на групата за разработване, притежаване и използване на нематериалните блага, както и местоположението на основните центрове за научно-изследователска и развойна дейност и местата, откъдето тя се управлява;

б) списък на нематериалните блага (патенти, търговски марки, ноу-хау и т.н.) или групи от нематериални блага, които са важни за целите на трансферното ценообразуване, начислените за тях авторски и лицензионни възнаграждения, както и информация за техния собственик;

в) списък на договорите между свързаните лица, уреждащи нематериални блага по б. „б“, включително споразумения за разпределяне на разходите и договори за научно-изследователска и развойна дейност;

г) общо описание на политиката за трансферно ценообразуване на групата по отношение на научно-изследователската и развойната дейност и нематериалните блага;

д) общо описание на разпоредителните сделки с нематериални блага по б. „б“ между свързаните лица през данъчната година, включително дължимото възнаграждение, участващите свързани лица, юрисдикцията, на която всяко от тях е местно лице за данъчни цели или, когато не е местно лице на нито една юрисдикция, юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено;

11. информация за финансовите дейности на групата:

а) общо описание на източниците на финансиране на групата, включително съществените за дейността споразумения за финансиране с несвързани лица;

б) посочване на свързаните лица, които на централно ниво изпълняват функция по финансиране в групата, включително юрисдикцията, съгласно чието законодателство всяко от тях е местно лице за данъчни цели или, когато не е местно лице на нито една юрисдикция, юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено;

в) общо описание на политиката за трансферно ценообразуване на групата по отношение на дейностите по финансиране между свързаните лица;

12. финансови и данъчни резултати на групата:

а) годишния консолидиран финансов отчет за данъчната година, за която се отнася обобщеното досие;

б) списък и кратко описание на съществуващите едностранни предварителни споразумения за ценообразуване и други данъчни становища, свързани с трансферното ценообразуване, издадени по отношение на свързаните лица в групата.

Срокове за изготвяне на документацията за трансферно ценообразуване

Чл. 71д. (1) Местното досие трябва да бъде изготвено до 31 март на годината, следваща годината, за която се отнася.

(2) Лицето по чл. 71б, ал. 8 трябва да разполага с обобщено досие за данъчната година на крайното предприятие майка на многонационалната група предприятия, започваща на 1 януари или по-късно на годината, за която се изготвя местното досие по чл. 71в, не по-късно от изтичането на 12 месеца след срока по ал. 1.

Съхраняване и обновяване на документацията за трансферно ценообразуване

Чл. 71е. (1) Документацията за трансферно ценообразуване се съхранява от лицата по чл. 71б, ал. 1 и 8 и се предоставя по искане на орган по приходите в рамките на осъществяван данъчно-осигурителен контрол.

(2) Местното и обобщеното досие се изготвят ежегодно.

(3) При липса на значими промени във факторите на съпоставимост по отношение на контролираните сделки, извършеното проучване на съпоставими независими сделки и/или лица се обновява най-малко веднъж на всеки 3 години. Независимо от изречение първо, финансовите данни на сделките или лицата, определени за съпоставими на базата на проучването, трябва да се обновяват ежегодно.

Особени случаи

Чл. 71ж. (1) Тази глава се прилага съответно и за трансферите между място на стопанска дейност и други части на предприятието на чуждестранно лице, разположени извън страната.

(2) За целите на тази глава неперсонифицираните дружества се приравняват на юридически лица.“

§ 13. В чл. 74, ал. 1, т. 3 думите „председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и директорите на териториалните ѝ дирекции“ се заменят с „председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или оправомощени от него длъжностни лица и директорите на териториалните дирекции на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество“.

§ 14. В чл. 87 се правят следните изменения:

1. В ал. 6 изречение второ и трето се изменят така: „В удостоверението се съдържа информация за размера на публичните задължения, включително отговорността за чужди задължения и общия размер на обезпечените задължения. В удостоверението не се отбелязват задължения по невлезли в сила актове, разсрочени или отсрочени задължения, включително обезпеченият размер на тези задължения.“

2. Алинеи 10 и 11 се изменят така:

„(10) Възложител по чл. 5 от Закона за обществените поръчки или лице, което организира процедура за възлагане на обществена поръчка по Закона за обществените поръчки, изисква и получава служебно по електронен път от Националната агенция за приходите, Агенция „Митници“ и общините информация за наличието или липсата на задължения на лицето, включително отговорността за чужди задължения и данни за наличието или липсата на обезпечени задължения. В информацията не се включват задължения по невлезли в сила актове, разсрочени или отсрочени задължения, включително обезпеченият размер на тези задължения. Информацията се предоставя в 5-дневен срок от получаване на искането. Информацията по изречение първо се изисква и получава чрез средата за междурегистров обмен от присъединените към нея възложители.

(11) За целите на комплексното административно обслужване компетентните органи и други правоимащи лица изискват и получават служебно по електронен път от Националната агенция за приходите, Агенция „Митници“ и общините информация за наличието или липсата на задължения на лицето, включително отговорността за чужди задължения и данни за наличието или липсата на обезпечени задължения. В информацията не се включват задължения по невлезли в сила актове, разсрочени или отсрочени задължения, включително обезпеченият размер на тези задължения. Информацията по изречение първо се изисква и получава чрез средата за междурегистров обмен от присъединените към нея компетентни органи и други правоимащи лица.“

3. В ал. 12 думите „ал. 11“ се заменят с „ал. 11, изречение първо“.

§ 15. В чл. 110 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 изречение второ се заличава.

2. Създава ал. 6:

„(6) При извършване на проверка се прилага съответно чл. 116.“

§ 16. В чл. 121а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 2 думите „чл. 13, ал. 3, т. 4“ се заменят с „чл. 13, ал. 9, т. 4“;

б) в т. 3 след думите „посоченото в документите“ се добавя „или в предварително декларираните данни за превоза на стоката“;

в) създава се т. 5:

„5. неспазване на реда за предварително деклариране на данни за превоза на стока.“

2. В ал. 3 в изречение първо след думите „до 72 часа без разрешение на съда“ се поставя запетая и се добавя „и определя размер на обезпечението“, а в изречение второ думите „чл. 13, ал. 3, т. 4“ се заменят с „чл. 13, ал. 9, т. 4“.

3. В ал. 5 след думите „предварителните обезпечителни мерки“ се добавя „по ал. 1“.

4. Създава се ал. 8:

„(8) При неспазване на реда за предварително деклариране на данни за превоз на стока или несъответствие между предварително декларираното и установеното при проверката вид и/или количество на стоката в случаите по чл. 13, ал. 2, т. 2 и 3, ал. 1-6 се прилагат по отношение на имуществото на доставчик/продавач на стоката с висок фискален риск.“

§ 17. В чл. 127а, ал. 8 думите „чл. 13, ал. 2, т. 3“ се заменят с „чл. 13, ал. 8, т. 3“ и се създава изречение второ: „В регистъра се вписват и предварително декларираните данни за превозите на стоки с висок фискален риск.“

§ 18. В чл. 127б се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „както и мястото на получаване/разтоварване на стоката“ се заменят с „мястото на получаване/разтоварване на стоката, както и наличието на уникален номер за превоза на стоката и за съответствие с предварително декларираните данни за превоза на стоката“.

2. В ал. 2 и 4 думите „3 тона“ се заменят с „3,5 тона“.

§ 19. В чл. 127в, ал. 3 думите „чл. 13, ал. 2, т. 3“ се заменят с „чл. 13, ал. 8, т. 3“.

§ 20. Член 127з се изменя така:

„Чл. 127з. С наредба на министъра на финансите се определят:

1. условията и редът за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България и изискванията към фискалните контролни пунктове;

2. редът и данните за предварително деклариране на превоз на стока с висок фискален риск и потвърждаване получаването/изпращането на стоката;

3. редът за предоставяне и за служебно издаване на уникален номер за превоз на стока с висок фискален риск;

4. обхватът и редът за извършване на корекции на данните по чл. 13, ал. 2.“

§ 21. В чл. 142б, ал. 6 думите „не е задължена да я събира по реда на друг закон“ се заменят с „не е била задължена да я събира по друг ред“.

§ 22. В чл. 142н, ал. 2, т. 1 след думите „местно лице за данъчни цели;“ се добавя „за тази цел информацията, указваща, че титулярят на сметката е местно лице на юрисдикция, включва място на учредяване или създаване или адрес в тази юрисдикция;“

§ 23. В чл. 143х се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите“ се заличават.

2. Алинея 5 се отменя.

3. В ал. 6 думите „Когато крайното предприятие майка на МГП не е местно лице за данъчни цели на Република България;“ се заличават, а думите „ал. 3 или 4“ се заменят с „ал. 2, 3 или 4“.

§ 24. В чл. 144 се създава ал. 4:

„(4) Когато производствата са извършени от органи по приходите или публични изпълнители, определени по реда на чл. 12, ал. 6, изречение първо, компетентен да се произнесе при обжалване е съответният решаващ орган, определен съобразно компетентната спрямо лицето териториална дирекция по чл. 8.“

§ 25. В чл. 160 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) При обявяване на ревизионния акт за нищожен от съда се прилага чл. 173 от Административнопроцесуалния кодекс.“

2. Досегашните ал. 5, 6 и 7 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

§ 26. В чл. 169 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се ал. 3б:

„(3б) С постъпила сума по сметката на публичния изпълнител за погасяване на предявени за събиране в Националната агенция за приходите публични вземания до започване на принудителното им събиране, се погасява задължението, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането. Ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.“

2. В ал. 6 думите „ал. 5“ се заменят с „ал. 3б и 5“.

3. В ал. 8 думите „ал. 3, 3а, 4, 5 и 6“ се заменят с „ал. 3, 3а, 3б, 4, 5 и 6“.

§ 27. В чл. 171, ал. 2 думите „освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника“ се заменят с „освен в случаите, когато:

1. задължението е отсрочено или разсрочено;

2. вземането е предявено в производство по несъстоятелност; или

3. изпълнението е спряно по искане на длъжника.“

§ 28. В чл. 175, ал. 2 т. 3 се отменя.

§ 29. В чл. 195 ал. 6 се изменя така:

„(6) Обезпеченията се извършват по стойност на активите в следната последователност:

1. по данъчната оценка за недвижими имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства;

2. по застрахователна стойност на актива, а когато активът не е застрахован – по балансовата му стойност;

3. по застрахователна стойност на вещи - собственост на физически лица, а когато вещта не е застрахована - по придобивната ѝ стойност.“

§ 30. В чл. 199 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „след като обсъди възраженията на публичния взискател“ и „един вид“ се заличават.

2. В ал. 2 думите „Без съгласието на публичния взискател“ се заличават.

3. Алинея 3 се отменя.

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) В случаите по ал. 1 и 2 запорът и възбраната се отменят.“

§ 31. В чл. 213, ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, всяко друго възнаграждение за труд, пенсията или стипендията - в общ размер до минималната работна заплата месечно.“

§ 32. В чл. 216 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите „са сключените след датата“ се добавя „на деклариране или“.

2. Създава се ал. 4:

„(4) По реда на този кодекс се извършва принудително изпълнение върху имущество, предмет на наложени по реда на част четвърта от Гражданския процесуален кодекс мерки за обезпечаване на иск с правно основание по ал. 1 или 3, уважен с влязло в сила съдебно решение.“

§ 33. В чл. 222 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 4:

„4. при смърт на законния представител на физическо лице-длъжник - до учредяване на настойничество или попечителство или назначаване на представител по чл. 11;“;

б) създава се т. 5:

„5. при смърт на единствения представляващ на юридическото лице-длъжник - до вписване на нов представляващ или назначаване на представител по чл. 11;“;

в) досегашната т. 4 става т. 6.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Извън случаите по ал. 1, т. 4 и 5, при липса на законен представител/представляващ на длъжника принудителното изпълнение се спира с разпореждане на публичния изпълнител, като се начисляват лихви за срока на спирането - до учредяване на настойничество или попечителство/вписване на нов представляващ, или назначаване на представител по чл. 11.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „по ал. 1, т. 1 и 2“ се добавя „и ал. 2“.

4. Досегашните ал. 3, 4, 5, 6 и 7 стават съответно ал. 4, 5, 6, 7 и 8.

§ 34. В чл. 246, ал. 8 се създава изречение трето: „Иззетите и продадени вещи, които не са потърсени от купувача в шестмесечен срок от връчване на постановлението за възлагане, се считат за изоставени в полза на държавата“.

§ 35. В чл. 248, ал. 12 след думите „по указаната сметка“ се добавя „и представяне на документ, удостоверяващ плащането на данъка по чл. 49 от Закона за местните данъци и такси, когато се дължи такъв,“.

§ 36. В чл. 251 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „единен идентификационен код по БУЛСАТ), подпис и печат, когато предложителят е длъжен да има такъв“ се заменят с „единен идентификационен код по БУЛСТАТ), и подпис“.

2. В ал. 3 се създава т. 6:

„6. нотариално заверено пълномощно за участие в търга, когато предложението се прави от упълномощен представител.“

§ 37. В чл. 252, ал. 6 се създава ново изречение второ: „Когато в наддаването участва пълномощник, пълномощното за участие в търга трябва да е нотариално заверено.“, а изречения второ и трето стават съответно изречения трето и четвърто.

§ 38. В чл. 253 след думите „по указаната сметка“ се добавя „и представяне на документ, удостоверяващ плащането на данъка по чл. 49 от Закона за местните данъци и такси, когато се дължи такъв,“.

§ 39. В чл. 258, ал. 4 се създава изречение второ: „До изтичане на срока по ал. 2 съсобственикът, който не плати, може да изрази писмено съгласие вещта да бъде продадена изцяло.“

§ 40. В чл. 273 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Който не предостави достъп на орган по приходите до всички устройства, работещи с използван от него софтуер за управление на продажбите в търговски обект и/или електронен магазин, включително пълни права за четене и експорт на информация от създавани чрез софтуерите текуща и/или архивна бази данни, се наказва с глоба – за физическите лица, които не са търговци, в размер от 2 000 до 4 000 лв. или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 15 000 до 30 000 лв.“

§ 41. Създава се чл. 273а:

„Неизпълнение на задължение за съхраняване на информация

Чл. 273а. (1) Който не спази сроковете по чл. 38, ал. 1 за съхраняване на информация, създадена чрез използван от него софтуер за управление на продажбите в търговски обект и/или софтуер на електронен магазин (текуща база данни и архивни копия на базата данни), и на информацията, записана в контролната лента на електронен носител на фискално устройство, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер на 100 лв. или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на 200 лв. за деня, в който е създадена несъхранената информация.

(2) Алинея 1 се прилага и за лица, които не съхраняват информация, създавана чрез други софтуери или модули от информационни системи, чието функциониране е свързано с получаване или подаване на информация от или към софтуера за управление на продажбите в търговски обект или електронен магазин.

(3) Който неправомерно измени информацията в текуща и/или архивна бази данни, създавана от използвания софтуер за управление на продажбите в търговски обект и/или софтуер на електронен магазин, се наказва с глоба или имуществена санкция по ал. 1.“

§ 42. Създава се чл. 275а:

„Прилагане на СИДДО без основание

Чл. 275а. Който приложи СИДДО и не внесе или внесе в по-малък размер данък съгласно Закона за корпоративното подоходно облагане или Закона за данъците върху доходите на физическите лица в установения срок за внасяне на данъка, без да са удостоверени основанията за прилагане на СИДДО, се наказва с глоба – за физическите лица, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на 5 на сто от размера на невнесения данък, но не повече от 15 000 лева. При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба за физическите лица или имуществена санкция за юридическите

лица и едноличните търговци в размер на 10 на сто от размера на невнесения данък, но не повече от 30 000 лева.“

§ 43. В чл. 278а се създават ал. 5-8:

„(5) Лице, което не изготви местно досие по глава осма „а“, се наказва с имуществена санкция в размер на 0,5 до 1 на сто от общата стойност на сделките, за които е трябвало да бъде изготвена документацията. За целите на изречение първо при предоставяне или получаване на заем обща стойност на сделката е неговият размерът на главницата. Счита се, че местното досие не е изготвено, когато същото не е представено при поискване от орган по приходите в определения от него срок.

(6) Лице, което не разполага с обобщено досие по чл. 71г, когато е задължено за това, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

(7) Лице, което посочи неверни или непълни данни в документацията за трансферно ценообразуване по глава осма „а“, се наказва с имуществена санкция в размер от 1500 лв. до 5000 лв.

(8) При повторно нарушение по ал. 5-7 се налага имуществена санкция в двоен размер.“

§ 44. В член 278б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Лице, което не изпълни задължение по чл. 13, с изключение на задълженията за предварително деклариране на данни за превоз на стока с висок фискален риск, се наказва с глоба - за физическите лица в размер от 200 до 2 000 лв. или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 500 до 5 000 лв. При повторно нарушение наказанието е глоба за физическите лица от 400 до 4 000 лв. или имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 1 000 до 10 000 лв.“

2. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Лице, което не изпълни задължение по чл. 13, ал. 2, се наказва с глоба - за физическите лица или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данъка върху добавената стойност, но не по-малко от 5 000 лв.

(3) Лице, което декларира неверни данни по чл. 13, ал. 2, се наказва с глоба - за физическите лица или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данъка върху добавената стойност, но не по-малко от 5 000 лв.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 4.

§ 45. В от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 3 след буква „о“ накрая се създава следното изречение:

„За целите на дял първи, глава осма „а“ размерът на участието по буква „е“ е 25 на сто от дяловете или акциите, издадени с право на глас.“;

б) точка 9 се изменя така:

„9. Трансферно ценообразуване“ е ценообразуване по сделки между свързани лица.“;

в) в т. 34, 35, 39 и 41 след думите „по смисъла на“ се добавя „дял първи, глава осма „а“ и“;

г) създават се т. 47-52:

„47. „Уникален номер за превоза на стока с висок фискален риск“ е номер, предоставен от Националната агенция за приходите чрез електронна услуга за деклариране на данни за превоза на стоки с висок фискален риск или издаден служебно от орган по приходите по ред, определен в наредбата по чл. 127з. Валидността на уникалния номер за превоза е 14 дни от предоставянето му от Националната агенция за приходите.

48. „Крайно потребление“ е придобиване на стоки за собствени или лични нужди, които не са предназначени за последваща продажба или влягане в производство.

49. „Транспортно средство“ е пътно превозно средство по смисъла на § 6, т. 10 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата с изключение на трамваите, тракторите и самоходните машини, когато се придвижват по пътищата. За „транспортно средство“ се смятат и „моторно превозно средство“, „ремарке“ и „полуремарке“ по смисъла на § 6, т. 11, 17 и 18 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата, както и всяка комбинация между тях.

50. „Членове на семейството“ са съпруг, съпруга и техните деца до навършване на 18-годишна възраст, освен ако не са встъпили в брак. Членове на семейството са и децата, независимо от възрастта им, които са недееспособни или трайно нетрудоспособни и не са встъпили в брак.

51. „Нематериално благо“ по смисъла на дял първи, глава осма „а“ е имущество, различно от материален или финансов актив, което се притежава или контролира с цел използване в стопанската дейност и за чието предоставяне или прехвърляне би било получено възнаграждение, ако се осъществява в сделка между независими лица при съпоставими условия.

52. „Предоставяне на услуга“ за целите на чл. 71б е всяка дейност, за която би било получено възнаграждение, ако се осъществява между независими лица при съпоставими условия, предназначена е за друго лице и е различна от продажба на стока, разпореждане с или предоставяне на нематериални блага или сделка с финансови активи.“

2. В § 1а, т. 28 след думите „съгласно законодателството“ се добавя „или практиката“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 46. Първата година, за която се изготвя документация за трансферно ценообразуване по реда на глава осма „а“, е 2019 г.

§ 47. Всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск, който започва до влизането в сила на този закон и завършва след влизането му в сила, се декларира от съответните задължени лица до влизане/излизане на транспортното средство на/от територията на страната, и се прилага предвиденият в тези разпоредби ред.

§ 48. Крайно предприятие майка на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България и което до влизането в сила на този закон отговаря на изискването на отменения чл. 143х, ал. 5, не предоставя отчет по държави по чл. 143ф за 2018 г.

§ 49. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. главните директори на главните дирекции, директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори;“

2. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 след думите „правомощията и дейностите по ал. 1“ се добавя „със заповед“;

б) в ал. 8 думата „длъжностно“ се заличава, а след думите „лице може“ се добавя „със заповед“;

в) създава се ал. 9:

„(9) При необходимост за изпълнение на възложените от агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, са компетентни органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното си време, и без промяна на мястото на работа.“

§ 50. Във Валутния закон (обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43, 54 и 59 от 2006 г., бр. 24 от 2009 г., бр. 16, 23 и 96 от 2011 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 63, 92 и 103 от 2017 г.) в чл. 11а, ал. 2 се създава изречение второ:

„Когато в предоставената по служебен път информация се съдържат данни за наличие на публични задължения, митническите органи не допускат пренасянето на паричните средства.“

§ 51. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г. и бр. 15 от 2018 г.) в §1, т. 26 се създава буква „л“:

„л) правоотношенията между спортен клуб и професионални спортисти по чл. 77, ал. 1 от Закона за физическото възпитание и спорта и правоотношенията между спортен клуб и треньори по чл. 78, ал. 1 от същия закон.“

§ 52. В Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти с нефтен произход (обн., ДВ, бр. 62 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Чл. 7, ал. 1, т. 5 се изменя така:

„5. няма задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;“

2. В чл. 17, ал. 2, т. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на условията по ал. 1, т. 3 и 5“.

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Информацията по чл. 7, ал. 1, т. 3 се достъпва служебно в публичния регистър по чл. 94, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, а информацията по чл. 7, ал. 1, т. 5 се изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 53. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г., Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г. и бр. 58, 60, 74 и 88 от 2016 г., бр. 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2018 г., бр. 24 и 65 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 3, т. 1 думата „или“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „или по силата на всякакво друго правоотношение, което създава взаимоотношения, подобни на тези на работодател и наето лице във връзка с условията на работа, възнаграждението и отговорността на работодателя;

2. В чл. 169, ал. 1 т. 4 се изменя така:

„4. основанието за регистрация и за прекратяване на регистрацията по закона“.

§ 54. В Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, изм. и доп., бр. 53 от 2012 г., бр. 66 от 2013 г.; изм. с Решение № 11 от 10.07.2014 г. на КС на РБ - бр. 61 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 105 от 2016 г., бр. 13, 85, 88 и 102 от 2017 г., бр. 53 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 69 ал. 9 се изменя така:

„(9) В 3-дневен срок от постъпване на заявлението органът по чл. 67 изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация за наличие или липса на задължения за съответното лице.“

2. В чл. 71 ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато информацията по чл. 69, ал. 9 не е предоставена по служебен път в сроковете по ал. 1, компетентният орган по чл. 67 се произнася с решение в 3-дневен срок от получаването ѝ.“

§ 55. В Закона за пощенските услуги (обн., ДВ, бр. 64 от 2000 г., изм. и доп., бр. 112 от 2001 г., бр. 45 и 76 от 2002 г., бр. 26 от 2003 г., бр. 19, 88, 99 и 105 от 2005 г., бр. 34, 37, 80 и 86 от 2006 г., бр. 41, 53 и 109 от 2007 г., бр. 109 от 2008 г., бр. 35, 87, 93 от 2009 г., бр. 101 и 102 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 81 и 95 от 2016 г., бр. 97 от 2017 г., бр. 77 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 43:

а) в ал. 2, т. 7 думите „чл. 47, ал. 2, т. 4, букви „а“, „б“ и „г““ се заменят с „чл. 47, ал. 2, т. 4, букви „а“ и „б““;

б) създава се ал. 5:

„(5) Комисията за регулиране на съобщенията изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация за наличие или липса на публични задължения за съответното лице.“

2. В чл. 47, ал. 2 след думата „документи“ се добавя „или информацията, получена по служебен път“.

3. В чл. 48а, ал. 7 се създава ново изречение второ: „Комисията за регулиране на съобщенията изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация за наличие или липса на публични задължения за съответното лице.“, а досегашното изречение второ става изречение трето.

§ 56. В Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (обн., ДВ, изм. и доп., бр. 30 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 74, 75 и 120 от 2002 г., бр. 56 от 2003 г., бр. 76, 79 и 103 от 2005 г., бр. 30, 75 и 82 от 2006 г., бр. 31 и 55 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 22, 23, 29, 59 и 98 от 2010 г., бр. 8, 12, 60 и 61 от 2011 г., бр. 83 и 102 от 2012 г., бр. 52, 68 и 109 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 42 и 58 от 2016 г., бр. 58, 63, 92 и 103 от 2017 г., бр. 1, 17 и 84 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 33а:

а) в ал. 1, т. 6 се отменя;

б) в ал. 2 след думите „Министерството на здравеопазването“ се добавят „изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация за наличие или липса на задължения за съответното лице, кандидатстващо за лицензия, както и“.

3. В чл. 36:

а) в ал. 2, т. 7 се отменя;

б) в ал. 4 след думите „Българската агенция по безопасност на храните“ се добавят „изисква по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс информация за наличие или липса на задължения за съответното лице, кандидатстващо за лицензия и“.

§ 57. В Закона за техническите изисквания към продуктите (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г., изм. и доп., бр. 63 и 93 от 2002 г., бр. 18 и 107 от 2003 г., бр. 45, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр.

30, 62 и 76 от 2006 г., бр. 41 и 86 от 2007 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 80 от 2010 г., бр. 38 от 2011 г., бр. 38, 53, 77 и 84 от 2012 г., бр. 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 и 101 от 2015 г., бр. 12 и 77 от 2018 г.) в чл. 11, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 7, което се установява по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 58. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28 от 2016 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 49 от 2016 г.; изм., бр. 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от 2018 г.) в чл. 101, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на информацията за наличието или липсата на публични задължения за кандидатите, което се установява по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 59. В Закона за безмитната търговия (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г., изм. и доп., бр. 52 от 2008 г., бр. 43 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г.) в чл. 4, ал. 2 и 3 думите „чл. 3, ал. 2, т. 4, буква „а“ се заменят с „чл. 3, ал. 2, т. 2 и т. 4, буква „а“.

§ 60. В Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г., изм. и доп., бр. 14 от 2015 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 62 и 77 от 2018 г.) в чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 11 се отменя.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Документите по ал. 2, т. 1 и 10 се представят и от собственика на склада - в случай че съхранителят не е собственик.“

3. Създава се ал. 7:

„(7) Не може да бъде съхранител лице, което има публични задължения. Това обстоятелство се установява или по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 61. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. – бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г. и бр. 7, 21, 28 и 77 от 2018 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 83, ал. 2, т. 5 се отменя.

2. В чл. 84, ал. 2 се изменя така:

„(2) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3, буква „а“ се удостоверяват с документ от съответния компетентен орган, по буква „б“ - с декларация от физическото лице, а по буква „в“ от комисията по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

4. В чл. 100 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 т. 5 се изменя така:

„5. документи, удостоверяващи липсата на обстоятелствата по чл. 84, ал. 1, т. 3, б. „а“ и „б“;“

б) създава се ал. 7:

„(7) Обстоятелството по ал. 4, т. 3 се установява от комисията по реда на чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

§ 62. (1) Параграф 52 влиза в сила от 28 януари 2019 г.

(2) Параграф 3, т. 1, § 4, § 14, т. 1 относно чл. 87, ал. 6 и т. 2 относно чл. 87, ал. 10, изр. 1-3 и ал. 11, изр. 1-2, § 16-20, § 44, § 45 относно т. 47-49 в §1 от допълнителните разпоредби и § 47 влизат в сила от 1 юли 2019 г.

(3) Наредбата по чл. 127з се привежда в съответствие с изискванията на този закон в срок до 1 юли 2019 г.